

Martin Bril Rouvoet

Soms word ik midden in de nacht wakker en vraag ik me af hoe het toch met André Rouvoet is.

Kent u dat?

Laatst was ik in Den Haag en daar hoorde ik in de wandelgangen een paar zorgwekkende verhalen. Zo zou de minister van Jeugd en Gezin geregeld verloren door de stad lopen en door zijn collega's in het kabinet nauwelijks serieus worden genomen. Ze lachen hem nog net niet uit waar hij bijstaat, maar het scheelt weinig. Ook zit hij veel op zijn kamer, gewoon wat te lezen en te internetten. Af en toe checkt hij wat zijn puberende dochter op haar Hyves-pagina zet, want dat wil nog wel eens een beetje vloeken met het keurige christendom van haar vader.

Wat leest een minister?

Dat onthulde dit weekend *NRC Handelsblad* dat een interview met Rouvoet publiceerde onder de kop 'Ouders kunnen niet grenzeloos hun gang gaan'. En passant verklaapte Rouvoet daarin dat hij dezer dagen *How To Talk To Kids So They Will Listen & How To Listen To Kids So They Will Talk* aan het lezen is, een Amerikaanse bestseller van twee dames die er met hun moederlijke appelwangen en frisse glimlachen uitzien alsof ze voor het talkshowcircuit zijn geboren, Elaine Mazlish en Adele Faber.

De kern van hun boek is dat je als ouder actief moet luisteren naar je tienerkinderen. En wat is actief luisteren?

Welnu: oogcontact maken, en houden, volledige aandacht, concentratie op wat de puber zegt, af en toe knikken om aan te geven dat je oplet, niet onderbreken, niet van onderwerp veranderen. Ik zal niet zeggen dat we hier een setje open deuren bij de hand hebben, maar ik hoor het u denken. Toch zijn er miljoenen exemplaren van *How To Talk To Kids* verkocht, en het wachten is op een Nederlandse vertaling met een voorwoord van André Rouvoet.

Er stond ook een foto van de minister bij het interview. Hij oogt daarop vastberaden. Op zijn bureau staat een bos bloemen en ernaast zo'n loodgieterstas waar ministers hun chauffeurs mee laten sjouwen als ze 's avonds naar huis gaan. Aan de muur hangt een abstract schilderij waar niemand zich een buil aan kan vallen. Speciaal voor de foto is de minister, zo te zien, even naar kapper Ap in de Korte Houtstraat geweest: kort maar gedekt, en een vleugje modern. Verder draagt hij een donkerblauw pak en daaronder een donderrode stropdas met brede knoop, kortom: de perfecte jeugdoudering waar ik in mijn eigen gereformeerde jeugd altijd bang voor was. Ik denk dat ik daarom wel eens wakker schrik en me afvraag hoe het met André Rouvoet gaat.

Maar goed.

Vandaag beleeft de minister een grote dag, want dan lanceert hij officieel de CD *Hallo Wereld* - een schijfje dat toegezonden zal worden aan alle kinderen die vanaf dit moment worden geboren. Het liedje dat erop staat (ook te beluisteren op www.landgenootje.nl) is van een stuitende infantiliteit, maar dat zal niemand verbazen. 'Slaap maar zacht, droom maar fijn, ik zal over je waken.' 'Wees maar klein, je hoeft nog lang niet groot te zijn.' In feite zit er ook nog een denkfout in: het is niet de barre wereld waar 'hallo' tegen wordt gezegd, zoals de titel doet vermoeden, maar de nieuwe baby. Dit jaar en volgend jaar steunt de minister van Jeugd en Gezin de bedenkers van dit project, er hoort ook een onvermijdelijke website bij, met 1,6 miljoen euro. Ik hoop dat u nu weer een beetje bij bent, en weet waar André Rouvoet mee bezig is. We moeten maar veel voor hem bidden.